

Қазақстан Республикасы Білім және ғылым министрлігі
Қ.А.Ясауи атындағы Халықаралық қазақ-түрік университеті
Түркология ғылыми-зерттеу институты

«ҚАЗАҚ ӘДЕБИЕТІНДЕГІ КІТАБИ
АҚЫНДАР ДӘСТҮРІ»

атты Майлықожа Сұлтанқожаұлының
175 жылдық мерейтойына арналған
Халықаралық ғылыми-теориялық
конференция жинағы

26-27 қараша 2009 жыл
Түркістан қаласы

230	өміс-төсілдері.....	Муминова З.	Колжазбаны оқу кезіндегі кездесетін проблемалар және оны шешу жолдары.....	347
236	Kadı Abdülcebbar'ın felsefî görüşlerinin değeriendirilmesi.....	Бердімұратова Р.	Жоғары оқу орындарында болашақ мұғалімдерді кәсіби дайындаудың педагогикалық шарттары.....	351
243	Майлықожа термелеріндегі ислам діні нормаларының насихатталуы.....	Абдиллаев А.	Формирование готовности студентов к управленческой деятельности преподавателя физического воспитания вуза.....	354
247	Әуелі Алла жаратқан... (Жаратылыс занының ақын-жыраулар поэзиясындағы көрінісі).....	Оразов Ш.Б.	Педагогические отношения в теории и практике физического воспитания студентов.....	357
256	«Диуани хикметтегі» көркемдік-бейнелеу құралдары.....	Керімбаева М.	Шәді Жәңгірұлының «Назым Сияр Шәриф» еңбегіндегі пайғамбар тұлғасы.....	361
265	XIX ғасырдағы қазақ халқының рухани және материалдық мәдениеті.....	Назбекова С.	Шәді Жәңгірұлы шығармаларындағы дін мен ұлт мәселесі.....	365
272	Майлықожа поэзиясы тілдің лексикалық құрамы.....	Адиева Л.	Майлықожа шығармаларындағы сопылық дүниетаным мәселесі.....	371
276	Қарағау атырабының қос дүлдүлі.....			
281	Қазақ романдарындағы көркемдік-эстетикалық ізденістер жүйесі.....			
287	Қисса жапырын қазақ әдебиетіндегі дамуы: Қоңыратбаев зерттеулерінде.....			
289	Көпен Әмір-Бек мысалдарындағы күлкі сипаты.....			
295	Мәмләк қыпшақтары ауызекі тіліндегі жай сөйлем үлгілері.....			
300	Түркі сопылығының көрнекті өкілі - Қажы Бекташ ілімінде кемелденудің төрт деңгейі.....			
306	Жиымбай жырау мен Майлықожа термелеріндегі моральдық ұстанымдар.....			
309	Кітаби ақындар шығармашылығы және Күдері ақынның әдоби мұрасы.....			
312	Әбу Хамид әл-Газали дүниетанымында илхам және ладунни ілім (илм-и ладуни) мәселелері.....			
317	Майлықожа толғауларындағы Алла сипаттары.....			
322	Майлықожа шығармаларындағы орыс отаршылдығы және еркіндік мәселесі.....			
327	Майлықожа шығармаларындағы адам мәселесі.....			
333	Шәді Жәңгірұлының «Назым сияр шәриф» дастанындағы діни ұғымдар.....			
338	“Қыз жібек” дастанындағы диалогтың атқаратын қызметі.....			
343	М. Дүйсеннов - қазақ ауыз өлебістің зерттеушісі.....			

menin ve mezhebi açıdan muavazılarına cevaplar vermektedir. Prof. İsmail Cerrahoğlu, Tenzihu'l Kur'an'ın mukaddime bölümünü Tefsir Usulü kitabında neşretmiştir. Aynca İ. Cerrahoğlu'nun İslâm İlimleri Enstitüsü Dergisi'nde Kadı Abdülcebbar ve tefsiri hakkında oldukça kıymetli bir makalesi vardır.

6-El-Muht bi't Teklif: Kadı Abdülcebbar'ın 100 ciltlik başka bir tefsiridir. Bu tefsirin Buveyhi vezirinin yaptırdığı Hazanatu Darü'l-Halife adlı kütüphanede bulunan Eş'ari'nin el-Hazin veya el-Muhtezzen adlı tefsirinden alındığı iddia edilse de İ Cerrahoğlu bunun doğru olmadığını Dr. Adnan Muhammed Zarzur tarafından ispatlandığını. Cubbarın bu tefsirdeki kaynaklarının daha çok Cubbai'nin eserleri olduğunu söylemektedir.

7-Müteşabihatü'l Kur'an: Cebbar bu eserde de Kur'an'ın müteşabih ayetlerini ele alarak özellikle bu ayetleri tescimci bir tarzda yorumlayan Mucessime ve Müşebbih gibi akımların görüşlerini red ve tenkit eder. Dr. Adnan Muhammed Zarzur'un bu tefsir üzerine tahkiki çalışmaları vardır.

8-Diğer eserleri: El-Emali fi'l-Hadis, Tesbitu Delailu'n-Nubuvve ve Seyyidina Muhammed, Risale fi'l İlm'i'l Kimya, el-Hilaf beynes-Şeyheyn [5].

Kadı Abdülcebbar'ın yenilikçi İslâmi düşüncesinin gelişiminde en önemli katkıları; 1- Kendi zamanına kadar gelen düşünceleri bir sistem bütünlümü içinde teorize etme yeteneğini göstermiş olması, 2- Bu düşüncelerin çoğunun onun kitapları sayesinde sonraki nesillere aktarılmış olmasıdır. Aynca Kadı Abdülcebbar, önceleri Eş'ari iken sonraları Mu'tezile'ye geçmiş, fıkhıta ise Safi içtihatlarına meyletmıştır. Daha sonra gelen Zemaşeri ise, kelamda Mu'tezili, fıkhıta Hanefi meşrep bir yol tutturmuştur. Keza Şerif el-Murtaza da Mu'tezili olmakla beraber şa'ya meyletmıştır. Bunlar da gösteriyorki bu yüzyıllarda Mu'tezile Ekolü, Kadı Abdülcebbar'la birlikte diğer meşhur Sünni ve Şii mezheplerin içine sızmakta, onlarla buluşum noktaları aramaktadır. Sami'düğının aksine Mu'tezile diğer büyük İslâm mezheplerinden giderek ayrılıp kopmamış, Kadı Abdülcebbar, Şerif-el Murteza ve Zemaşeri ile birlikte onlara yakınlaşmış, daha orta yolcu sentezler üretmeye çalışmıştır. Kadı'nın talebeleri Ebu'l Hüseyin el-Basri ve İbni Mattaveyh'te bu eğilim daha da belirgindir. Hatta denilebilir ki Mu'tezile ekolü özellikle Moğol istilasından sonra her ne kadar isim olarak yaşaması da fikirleri ve etkileri diğer akımların dimağında hep devam etmiştir. Nitekim Osmanlı'nın son Şeyhülislâm Mustafa Sabri Efendi, Maturidîliği esasında gizli Mu'tezile olmakla itham ederek terketmiştir.

KAYNAKLAR

1. İsmail Cerrahoğlu; **Tefsir Tarihi**, I, 300-3001, **Kadı Abdülcebbar ve tefsiri**, İslâm İlimleri Enstitüsü Dergisi, V, 55-56.
2. Kadı Abdülcebbar; **Tenzihu'l Kur'an**; **Mukaddime**, s. 3-4.
3. Kadı Abdülcebbar; Şerhu'l Usulü'l-Hamse, 2, 48, 132, 124-236.
4. Kadı Abdülcebbar; **Müteşabih'il-Kur'an**, I, 38, 96-97, aynca bkz: Cerrahoğlu, **Tefsir Tarihi**, I, 305-314.
5. Cerrahoğlu; a.g.e 01, ve a.g.m., 55-56.

МАЙЛЫҚОЖА ТЕРМЕЛЕРІНДЕГІ ИСЛАМ ДІНИ НОРМАЛАРЫНЫҢ НАСИХАТТАЛУЫ

Қазақ әдебиетінің тарихындағы өз алдына бөлек, мәңгі өшпес асыл мұра – жыраулар поэзиясы. Жырау поэзиясы әдебиет тарихында көркемдік негіздері жөнінен де, тарихи, діни, мәдени жөнінен де жан-жақты қарастырылып, бір жүйеге түскен сөз өнері екені даусыз. Қазақ әдебиетіндегі осы сөз өнерінің дамуына өзіндік үлес қосқан ақын, жырыштардың бірі - Майлықожа Сұлтанқожаұлы. Оның артында қалған бәрі жетпес алтындай асыл мұраларын халық өз қазынасы қатарында санап, сақтап, ауыздан-ауызға көшіріп, атадан балаға мирас ретінде қалдырып келді. Енді бұл кісінің өміріне қысқаша тоқтала кетсек.

Майлықожа 1835 жылы Сырдария өзенінің бойында, қазіргі Шымкент облысы, Отырар ауданына қарасты Қаракөл қой совхозы тұрған жерде туған. Майлықожаның әкесі Сұлтанқожа ерте дүниесіне салды. Сүйенер елімі қалмаған ана он төрт жасар Майлықожа мен жас Есеханды ертіп төркіні, әкесі Ысаның ауылына кетеді. Көп ұзамай ол кісінің өзі де дүниесіне салады. Майлықожаның бұдан кейінгі өмірінің қандай болғанын мына өлең шумақтарынан байқауға болады.

Өуелде ата кетті,

Онан кейін бота кетті,

Барша істер қата кетті,

Бір алла, тағдыр өзінен.

Екіншіде ана кетті,

Бұзау баспақ, тана кетті,

Ту сиырым жөне кетті,

Бір алла тағдыр өзінен.

Құрыды ма, сорым, құлқының,

Көп тарттым азарын жылқының.

Енді саған бермесің,

Бұл байталдың құлының.

Кейдіктен кенде болмаған Майлықожа ағайын-жұртының көмегімен Әбірахман деген кісінің қызы Еркеайымға үйленеді. Сөйтіп, өзінің туған жері Сырдария өзенінің бойына қайта көшіп барады. Мұнда ол лиханшылық кәсіппен айналысады. Сонымен қатар, өлең-жыр айтатын әдетін де тастамайды. Ауылдағы қыз-жігіттерге махаббат өлеңдері мен сөлем хаттар, қазаға ұшырағандардың отбасыларына жоқтаулар шығарып беріп жүреді. Күнкөріс қамының бұл тәсілі Майлықожаны суырып-салма ақындық қасиетке жетелейді. Уақыт өте келе, әзіл-айтыс үстінде шебер шешендігі, алғыр ақындығы арқылы атышулы үлкен абырой-атаққа ие болады. Ақынның өмірін зерттеуші Ә.Оспанұлы өзінің «Қаратау атырабының ақындары» атты еңбегінде

өлпиді адам басына келген қорлық деуден тайынбады. Дегенмен ақынның сары уайымға салынып, мына өмірден торыға сөйлеуі, ана дүние қамын осы дүниеде ойлауды үгіттеуі, мұсылмандық шарттарға қайшы келмеуге шақыру жөніндегі ақыл-кеңестері көбіне осы жоқтау өлеңдерінде кездесіп жатады. Мұндағы идея, тұжырымының тақырыптан туындайтыны да түсінікті. Қазақ халқының ұлы орыс халқымен өз тағдырын берік бірлестіруі жолындағы тарихи процессті түсінуде Майлықожа халық бұқарасымен бір билікте бола алмады. Бұған ақынның «Заманның қырын бой кетті» және «Қабіріне айтар зарым бар» деген екі толғауы дәлел бола алады.

Майлықожа өзінің шағын бір өлеңінде ораза ұстау, намаз оқудың мойынға міндет, өлмектің нарыз нәрсе екенін еске сала келіп, ол – намаздан бас көгермеуден басқаның байыбына бармайтын жандардан жұртқа келер пайда дей келе, «Мың рөкат намаздан артық деген кісіге істеген бір ізет-үрмет», деген пікір айтады. Адамзатты қолдан келгенінше жақсылық жасауға шақырады. Осы тұста мына бір өлең шумағына назар аударсақ.

Алымдардың уағыз кітабында,

Тағдырға жазылған іс болады-мыс.

Деп айтқан мың реттік әжілктен,

Артық деп халыққа қылған бір әділ іс, -

деген ой айтады. Майлықожаның пікірі бойынша, Мекке-Мәдинеге қажылыққа барып қайтудан гөрі, жетім-жесірге бір болса да қайырымды іс жасап, әрі істе адал болғанды артық санайды.

Сол заманда Ташкент қаласында Орал деген бір халыққа жайсыз болыс болған екен. Сол болыс құлаған шайханның астында қалып өлген туыстарына жоқтау шығаруды Майлықожадан өтініпті. Сонда Майлықожа озбырлықпен елді қан қақсатқан жағымсыз әкімнің бар болмысын былай деп, бір ауыз өлеңмен айтқан екен:

Шәй іптің келіп дүкеннен,

Түсірді құдай бүкеннен.

Зарлатушы едің талайды,

Көрінде тұрғыр тікеннен.

Сонымен қатар, Майлықожаның ата-ана туралы да олардың қаншалықты қымбат екендігі жөніндегі өлеңдері де жетерлік. Солардың бірі - мына өлең жырлары:

Зират қылсаң ескеріп,

Кем емес қағба-мекеннен!

Қадірін оның білмесек,

Қызметін қылып жүрмесек,

Арамы –залым туғаның,

Ұрғаны құдай желкеннен.

Көзіңнен ұйқы тараған,

азады. Оның біріншісі, діншілдікті уағыздау, екіншісі, имандағы ел сөзін қолтайтын феодалдарды мадақтау. Ал үшіншісі, азақ халқы мен орыс халқының бірге өмір сүру қажеттігін ұғындырыс мемлекеттің отаршылдық саясатын ушықтырып отырған жергілікті кімдер мен еңбекші орыс жұртына жік қоймай қарау [1]. Енді осы сөйттер ақын шағармашылығында қалай көрінгендігіне тоқталайық. Майлықожа Ислам дінінің уағыздарына имандай сенді. Оның дүниеге өзқарасының қалыптасуына діндар қауым ортасында өмір сүргендігі ақпал етті. Ақынның түсінігінше адамзат, жанды-жансыздың бәрі қаратушы жалғыз құдай, адам өміріндегі барлық құбылыс – туу, өлу, өсіп-өну, байлық пен кедейлік бәрі-бәрі бір ғана құдайдың үлдіретіндегі іс деп түсінді. Бұл дүниедегі құбылыстардың бәрі баянсыз, ондықтан әрбір мұсылман адам бұл дүниеден гөрі ана дүниенің қамын ойлап, қайырғаны мақұл деген пікір айтты. Ол үшін молдалар мен ымырлардың, дін уағыздаушылардың ақыл-кеңестерін бұлжытпай орындау керек деді. Әрине, Майлықожа дінді түпкілікті уағыздаушы молда емесе сопы болған жоқ. Бірақ, қазақ халқының болашағы үшін мөдени дінні жағынан өз үлесін қосқан ақын, жыршы деп, - айтудымызға болады.

Сол замандағы әрбір адамның біліп қана қоймай, сөзсіз мойындауы тиіс болған бұл қағидалардан Майлықожаның бұқарашылдық пікірлері өте үстем түсіп отырды. Қазақтың халық ауыз әдебиетінің жақын дәлгілеріндегі сара дәстүрді одан әрі ілгерілету, дамыту жазба әдебиет дәстүріне жақындастыру жолымен жазылған шығармалары да мұны растай түседі [2].

Діни тақырыптағы жазылған шығармаларына барып астасатын ақын көзқарасындағы қайшылықты жақтардың екінші бір парасы – көңіл айтулар мен жоқтауларында қатыр. Жоқтаулар сондай-ақ Майлықожаның өмір-тіршілік қарекетінің мән-мәнісіне үңіліп, терең толғаныстарға түсуіне, сонымен қатар, тереңірек философиялық ой айтуына да өте үлкен септігін тигізген секілді. Мысалы: «Бүгінгі адам бір күндік бағын білді» деген шығармасында адамдардың сөзге тұрлаусыздығын, адамгершілікті малқұмарлыққа, бақ-дәрежеге айырбастап жіберетіндігін баяндайды. Осы тұста мына бір өлеңдерге назар аударсақ.

Бір базар жаны барға жалған дүние-ай,

Қор болады екен-ау өліп кісі

Жаздырмас ажал келсе құлашынды,

Бір кетпей жан аманат тынасың ба-ай.

тағы да:

Күнінде басы көкке жеткенменен,

Адамзат болған жерің осы екен де,-

деген өлең жолдары ақындық ойдың, көзбен көріп, ішпен білген көңілдің жемісі екенін бекер дей алмаймыз. Адамзат баласы қанша болып-толса да олардың басына келетін бір зауал бар, ол - өлім екенін

Майлықожа өзінің ақындық қызметін жыршылық өнермен, халықтың ауыз әдебиеті үлгілерін жинастыру ісімен де ұштастырған. Майлықожа шығармалары мемлекетіміз тәуелсіздік алғаннан кейін жүйелі түрде жергізеле бастады.

Сошымен, қорыта келгенде, Майлықожа қазақ әдебиетінің жалдануына үлкен үлес қосқан, сонымен қатар, сол кезеңдегі ислам нормаларының дамуына өзінің құл-жігерін аямаған ұмытылмас иар тұлға деп айтсақ қателеспейтін шығармыз.

ӘДЕБИЕТТЕР

1. Қаратау атырабының ақындары. Ө.Оспанұлы., Алматы 1983. «Ғылым» 26-27 беттер
2. Қазақ әдебиетінің қысқаша тарихы. Алматы, «Қазақ университеті». 2001. 347-348-беттер
3. Ысмайылов Е. Сын мен шығарма. Алматы, 1960. 28-29 беттер
4. Қаратау шайырлары. Ө.Оспанұлы. Алматы, «Қазақ университеті» 1991. 35-41-беттер
5. Әуезов М. Әр жылдар ойлары. Алматы, 1959. 40-41-беттер.

С.ДӘРІБАЙҰЛЫ

филология ғылымдарының кандидаты, доцент
Әл-Фараби атындағы ҚҰУ / Алматы

ӘУЕЛІ АЛЛА ЖАРАТҚАН...

(Жаратылыс заңының ақын-жыраулар поэзиясындағы көрінісі)

Жаратылыстың тылсым сыры бір Аллаға ғана аян. Адам баласы оны өзіне берілген шектеулі түйсікпен ғана тани алады. Бәрзаһ әлеміне дейін белгілісі Адамзат үшін тура жол Құранда ғана баяндалғаны. Жаратылыстың заңдылықтары адамзат игілігі үшін нәсіп етілген, ал адам баласы ақырет күшіне дейін шексіз құдіретті адаспай таянуға талпынуға міндеттелгені де аян.

Алғашқы меккелік Фатиха сүресінен бастап-ақ Құран Кәрімнің негізгі баяндаулары адамзат баласына арналғаны белгілі. Жаратылыс заңының жайдан-жай емес, Алла қалауымен рухы үрленген Адам игілігі үшін болғаны Құран сүрелерінің көптеген аяттарына баяндалады. Мысалы: «Ол «Бол» деген күні бола кетеді» (Өңгем сүресі, 73 аят); «Сендер үшін жер жүзінде түрлі түсті не жаратқан болса, шын үні азатын қауым үшін әлбетте үлгі бар» (Нахыл сүресі, 13 аят); Ол сондай Алла. Сендерге жерді төсек, аспанды төбе етіп жаратты. Әрі көкпен жаңбыр жаудырды, сол арқылы сендер үшін әр түрлі өсімдікпен рияны

Оның қызмет ісінен, Не болар жаның аянған? – деп ата-ана алдындағы бала қарызы ешуақытта да өтелмейтінін ескертеді [3].

Дін қызметкерлерінің болмысын «Қожа менен молдаға, «бер» дегеннен «ал» жақсы деп аз сөздің аясына сыйғызған ақын шығармаларында да діни ұғымдарды қолданудан, уағыздаудан бой тартпаған. Көбінесе оларды өзінің дәл мағынасында пайдаланса, кейде «Ұятсызда иман жоқ», «Ұрлық, өгірік, жалған ант – мұсылманға жаққан ба?» дегендей адамгершілікті ар-ожданлы орнықтыру мақсатында қолданылады. Бұл змандасының ой-пікір өресін, түсінік-түйсігін ескерген әрбір көркем сөз шебері сол кезде жиі қолданған әдіс. Бұл өлең жолдарынан басқа да мұсылмандарды көптеп келтіруге болады. Мәселен, адам тумағының – сүннет, өлмегінің - парыз екенін айтып, әлемдегі барлық құбылыстарды алла атынан алшақ әкетпегеннің өзінде ақынның еңбекшіп халық санасындағы материалистік пайымдауларды басшылыққа алып сөйлейтін кездері жиі ұшырасалды. Мына бір өлең шумағына назар аударсақ:

Дүниеден өткен соң,

Екі өмір жоқ келмегі.

Алымдардың ілгергі,

«Өлмейді» дең ешкімге,

Жоқ екен жауап бергені...

Дүние екі келмейді,

Шапқанда атың камшыла.

дейтін шумақ, тармақтарында баяндалатын өмірдің өзгермелілігі мен өткізіншілігі, жарық дүниеде жүргенде қолдан келген жақсылығынды атқарып қалу қажеттігі мұсылмандық тұрғыдағы сауапты істердің бірі деген ой айтады [4].

Арттында қалдырған ақындық мұрасын жоғарыдағы талдаулардан танығанымыздай, өлеңді дәстүрлі ауыз әдебиетіміз бен жазба әдебиетіміздің үлгісінде ауызша да жазбаша да шығарған Майлықожа шығармашылығына жете мән берушілік бүгінгі күнгі халқымыздың үлкен жетістігі, биік мәртебесі деп түсінуіміз қажет.

Қайта құру кезеңінде ақын шығармаларының қатарына өктемдік пен тоқырау замандарының ағымымен бұрын жабылып тасталған көптеген құнды туындылары қосылды. Олардың қатарына дін-ислам тақырыбындағы шығармалары «Дүниеге көңілім сүйсінесін», «Он сегіз мың әлем халық», «Иманға кедей жаман-ды», «Ақиқат жолға кірсеніз» және т.б. жатады. Кезінде өкімдер мен қазақтың би, болыстарына жақпай жазаға тартылып, елге оралған халыққа сыйлы азаматтарды дәріптей жырлаған арнау-толғауларында атап өтсек болады. Олар